

กฎกระทรวง

ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๓๓)

ออกตามความในพระราชบัญญัติเบื้องต้นเรือโตนกัน

พ.ศ. ๒๕๒๒

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ และมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติเบื้องต้นเรือโตนกัน พ.ศ. ๒๕๒๒ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกความใน (ซ) ของข้อ ๓ แห่งกฎกระทรวง (พ.ศ. ๒๕๒๒) ออกตามความในพระราชบัญญัติเบื้องต้นเรือโตนกัน พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(ซ) “เรือที่ไม่สามารถบังคับการเดินเรือได้คล่องตัว” หมายความว่า เรือซึ่งจากสภาพการใช้งานของเรือทำให้เรือนั้นไม่สามารถบังคับการเดินเรือได้คล่องตัวตามกฎกระทรวงนี้ และไม่สามารถหลีกเลี่ยงให้แก่เรืออื่นได้ และให้หมายความรวมถึง

เล่ม ๑๐๗ ตอนที่ ๗๑ ราชกิจจานุเบกษา ๒ พฤษภาคม ๒๕๓๓

(๑) เรือขณะทำการวาง ให้บริการ หรือเก็บ
เครื่องหมายการเดินเรือ สายได้นำ หรือท่อได้นำ

(๒) เรือขณะทำการขุด สํารวจ หรือปฏิบัติงาน
ได้นำ

(๓) เรือขณะทำการรับ ส่ง หรือขนถ่ายคน อาหาร
หรือสินค้า ในขณะที่กำลังเดิน

(๔) เรือขณะทำการปล่อย หรือรับอากาศยาน

(๕) เรือขณะทำการกวาดทุ่นระเบิด

(๖) เรือขณะทำการจูงจนทำให้เรือจูงและพวงจูง
มีขีดความสามารถจำกัดเป็นอย่างยิ่งในการเปลี่ยนเข็มเดินเรือ

(๗) เรือขณะทำการอื่น ๆ ที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับ
เรือตาม (๑) ถึง (๖)”

ข้อ ๒ ให้ยกเลิกความใน (ก) ของข้อ ๑๐ แห่งกฎกระทรวง
(พ.ศ. ๒๕๒๒) ออกตามความในพระราชบัญญัติป้องกันเรือโดนกัน พ.ศ.
๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(ก) ความในข้อนี้ให้ใช้บังคับแก่แผนแบ่งแนวจราจรที่
รัฐมนตรี หรือองค์การทางทะเลระหว่างประเทศ (IMO) กำหนด ”

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกความใน (๓) ของ (ข) ของข้อ ๑๐ แห่งกฎ
กระทรวง (พ.ศ. ๒๕๒๒) ออกตามความในพระราชบัญญัติป้องกันเรือ
โดนกัน พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๓) ตามปกติการเข้าหรือออกช่องทางจราจรให้กระทำที่จุดต้นทาง และปลายทางของช่องทางจราจรนั้น แต่เมื่อจะเข้าหรือออกทางด้านข้างของช่องทางจราจรด้านหนึ่งด้านใด ต้องให้ทิศทางของเรือทำมุมกับทิศทางของเส้นทางจราจรที่กำหนดให้ใช้เป็นมุมเล็กเท่าที่จะทำได้”

ข้อ ๔ ให้ยกเลิกความใน (ง) และ (จ) ของข้อ ๑๐ แห่งกฎกระทรวง (พ.ศ. ๒๕๒๒) ออกตามความในพระราชบัญญัติป้องกันเรือโดนกัน พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(ง) ตามปกติเขตจราจรชายฝั่งทะเลต้องไม่ใช่เป็นเขตจราจรผ่านหากสามารถใช้ช่องทางจราจรที่กำหนดไว้ตามแผนแบ่งแนวจราจรที่อยู่ใกล้กันนั้นได้อย่างปลอดภัยแล้ว แต่สำหรับเรือที่มีความยาวไม่ถึง ๒๐ เมตร และเรือใบ อาจเดินในเขตจราจรชายฝั่งทะเลได้ทุกกรณี

(จ) โดยปกตินอกจากเรือที่กำลังเดินตัดข้าม หรือเรือขณะที่เข้าหรือออกช่องทางจราจร ห้ามเรืออื่นเดินเข้าไปในเขตแบ่งแนวหรือเดินตัดข้ามเส้นแบ่งแนวเว้นแต่

(๑) ในกรณีฉุกเฉินเพื่อหลีกเลี่ยงอันตรายเฉพาะหน้า

(๒) ขณะทำการประมงภายในเขตแบ่งแนว”

ข้อ ๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (ฎ) และ (ฏ) ของข้อ ๑๐ แห่งกฎกระทรวง (พ.ศ. ๒๕๒๒) ออกตามความในพระราชบัญญัติป้องกันเรือโดนกัน พ.ศ. ๒๕๒๒

“(๖) เรือที่ไม่สามารถบังคับการเดินเรือได้คล่องตัวเมื่อปฏิบัติงานเพื่อความปลอดภัยในการเดินเรือในแผนแบ่งแนวจราจร ได้รับการยกเว้นไม่ต้องปฏิบัติตามข้อนี้เท่าที่จำเป็นต่อการปฏิบัติงาน

(๗) เรือที่ไม่สามารถบังคับการเดินเรือได้คล่องตัวเมื่อปฏิบัติงานวางให้บริการ หรือเก็บสายได้น้ำภายในแผนแบ่งแนวจราจร ได้รับการยกเว้นไม่ต้องปฏิบัติตามข้อนี้เท่าที่จำเป็นต่อการปฏิบัติงาน”

ข้อ ๖ ให้ยกเลิกความใน (ก) ของข้อ ๑๓ แห่งกฎกระทรวง (พ.ศ. ๒๕๒๒) ออกตามความในพระราชบัญญัติป้องกันเรือโดนกัน พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(ก) แม้จะมีข้อใดในบทที่ ๑ และบทที่ ๒ ของหมวด ข กำหนดไว้อย่างไรก็ตาม เรือที่จะแซงขึ้นหน้าเรืออื่นต้องหลีกเลี่ยงให้พ้นทางของเรือที่ถูกแซง”

ข้อ ๗ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (ง) ของข้อ ๒๒ แห่งกฎกระทรวง (พ.ศ. ๒๕๒๒) ออกตามความในพระราชบัญญัติป้องกันเรือโดนกัน พ.ศ. ๒๕๒๒

“(ง) เรือหรือวัตถุที่บางส่วนจมอยู่ใต้น้ำมองเห็นไม่เด่นชัดขณะถูกลากจูง

– โคมไฟสีขาวมองเห็นได้รอบทิศ ๓ ไมล์”

ข้อ ๘ ให้ยกเลิกความใน (ค) ของข้อ ๒๓ แห่งกฎกระทรวง (พ.ศ. ๒๕๒๒) ออกตามความในพระราชบัญญัติป้องกันเรือโดนกัน พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๓) (๑) เรือกลที่มี^๔ความยาวไม่ถึง ๑๒ เมตร อาจเปิดใช้^๕โคมไฟสว่างมองเห็นได้รอบทิศหนึ่งดวง และโคมไฟข้างเรือแทนการเปิดใช้^๖โคมไฟตาม (ก)

(๒) เรือกลที่มี^๗ความยาวไม่ถึง ๗ เมตร ซึ่งอัตราความเร็วสูงสุดไม่เกิน ๗ นอต ให้เปิดใช้^๘โคมไฟสว่างมองเห็นได้รอบทิศหนึ่งดวงแทนการเปิดใช้^๙โคมไฟตาม (ก) และถ้าสามารถทำได้ให้เปิดใช้โคมไฟข้างเรือด้วย

(๓) โคมไฟเสากระโดง หรือโคมไฟสว่างมองเห็นได้รอบทิศในเรือกลที่มี^{๑๐}ความยาวไม่ถึง ๑๒ เมตร อาจติดตั้งอยู่นอกเส้นกึ่งกลางตามแนวหัวเรือถ้าการติดตั้งที่เหนือเส้นกึ่งกลางไม่อาจกระทำได้ แต่ทั้งนี้ โคมไฟข้างเรือต้องรวมกัน อยู่ในดวงเดียวกันและติดตั้งอยู่เหนือเส้นกึ่งกลางตามแนวหัวเรือ หรือให้อยู่ใกล้กับแนวเส้นกึ่งกลางหัวเรือท้ายเรือ ในแนวเดียวกันกับโคมไฟเสากระโดงหรือโคมไฟสว่างมองเห็นได้รอบทิศมากที่สุดเท่าที่จะทำได้”

ข้อ ๕ ให้ยกเลิกความในข้อ ๒๔ แห่งกฎกระทรวง (พ.ศ. ๒๕๒๒) ออกตามความในพระราชบัญญัติ^{๑๑}บ่อน้ำมันเรือเดินถนน พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๒๔

การจูงและดัน

(ก) เรือกลเมื่อทำการจูง ต้อง

(๑) เปิดใช้^{๑๒}โคมไฟเสากระโดงตอนหัวเรือซ้อนกันสองดวงในทางตั้ง เมื่อความยาวของพวงจูงวัดจากท้ายเรือจูงถึงท้ายสุดของเรือ

พ่วงเกิน ๒๐๐ เมตร ให้เปิดใช้โคมไฟดังกล่าวสามดวงในทางตั้งแทน
การเปิดใช้โคมไฟตาม ข้อ ๒๓ (ก) (๑) หรือ (๒)

(๒) เปิดใช้โคมไฟข้างเรือ

(๓) เปิดใช้โคมไฟท้ายเรือ

(๔) เปิดใช้โคมไฟพ่วงจุกเหนือโคมไฟท้ายเรือซ้อนกันใน
ทางตั้งอีกหนึ่งดวง

(๕) ให้แสดงเครื่องหมายรูปสี่เหลี่ยมขนมเปียกปูน ณ ที่
มองเห็นได้ชัดที่สุดหนึ่งท่อนเมื่อความยาวของพวงจุกเกิน ๒๐๐ เมตร

(๖) เมื่อเรือต้นและเรือที่ถูกดันไปข้างหน้าต่อสนิทติดกัน ให้ถือ
ว่าเรือทั้งสองลำเป็นเรือกลลำเดียวกันและต้องเปิดใช้โคมไฟตามข้อ ๒๓

(๗) เรือกลเมื่อต้นเรือไปข้างหน้า หรือจุกเทียบข้าง เว้นแต่
ในกรณีต่อสนิทติดเป็นลำเดียวกัน ต้อง

(๑) เปิดใช้โคมไฟเสากระโดงตอนหัวเรือสองดวงซ้อนกัน
ในทางตั้งแทนการเปิดใช้โคมไฟตามข้อ ๒๓ (ก) (๑) หรือ (๒)

(๒) เปิดใช้โคมไฟข้างเรือ

(๓) เปิดใช้โคมไฟท้ายเรือ

(๔) เรือกลที่ปฏิบัติตาม (ก) หรือ (ค) ต้องปฏิบัติตามข้อ ๒๓ (ก)

(๕) อีกด้วย

(๖) เรือหรือวัตถุใดขณะถูกจุกนอกจากที่กำหนดไว้ใน (๕) ต้อง

(๑) เปิดใช้โคมไฟข้างเรือ

(๒) เปิดใช้โคมไฟท้ายเรือ

(๓) เมื่อความยาวของพวงจูงเกิน ๒๐๐ เมตร ให้แสดง
หุ่นเครื่องหมายรูปสี่เหลี่ยมขนมเปียกปูน ณ ที่มองเห็นได้ชัดที่สุดหนึ่งหุ่น

(ณ) (๑) เรือที่ถูกดันไปข้างหน้าซึ่งมิได้ต่อสนิทติดเป็นลำเดียวกับเรือคันให้เบ็ดใช้โคมไฟข้างเรือทตอนหัวเรือ

(๒) เรือที่ถูกจูงเทียบข้างต้องเบ็ดใช้โคมไฟท้ายเรือ และ
โคมไฟข้างเรือทตอนหัวเรือ

ทั้งนี้ เรือที่ถูกจูงเทียบข้างหรือถูกดันเป็นกลุ่มไม่ว่ามีจำนวนเท่าใด
ก็ตามต้องเบ็ดใช้โคมไฟเสมือนเป็นเรือลำเดียวกัน

(ข) เรือหรือวัตถุที่บางส่วนจมอยู่ใต้น้ำมองเห็นไม่เด่นชัด หรือ
พวงของเรือ และหรือวัตถุขณะถูกลากจูง

(๑) ถ้าความกว้างไม่ถึง ๒๕ เมตร ให้เบ็ดใช้โคมไฟสีขาว
มองเห็นได้รอบทิศหนึ่งดวง ณ ที่หรือใกล้กับส่วนหัวมากที่สุด และอีก
ดวงหนึ่ง ณ ที่หรือใกล้กับส่วนท้ายมากที่สุด เว้นแต่ภาชนะเปลือกอ่อน
บรรจุของเหลวที่ลอยน้ำได้ (DRACONES) ไม่จำเป็นต้องเบ็ดใช้โคมไฟ
ณ ที่หรือใกล้กับส่วนหัวมากที่สุด

(๒) ถ้าความกว้าง ๒๕ เมตรขึ้นไป ให้เบ็ดใช้โคมไฟสี
ขาวมองเห็นได้รอบทิศเพิ่มขึ้นอีกสองดวง ณ ที่หรือใกล้กับขอบด้านข้าง
ตอนทกว้างที่สุด

(๓) ถ้าความยาวมากกว่า ๑๐๐ เมตร ให้เบ็ดใช้โคมไฟ
สีขาวมองเห็นได้รอบทิศเพิ่มขึ้น ณ ที่ระหว่างโคมไฟตาม (๑) และ (๒)
โดยระยะระหว่างโคมไฟต้องไม่เกินกว่า ๑๐๐ เมตร

(๔) แสดงเครื่องหมายรูปสี่เหลี่ยมขนมเปียกปูน ณ ที่หรือใกล้กับตำแหน่งท้ายสุดของเรือหรือวัตถุที่อยู่ท้ายสุดของพวง และถ้าความยาวมากกว่า ๒๐๐ เมตร ให้แสดงที่เครื่องหมายรูปสี่เหลี่ยมขนมเปียกปูนเพิ่มขนอกหนึ่งต้น ณ ที่ซึ่งสามารถมองเห็นได้ชัดที่สุด และอยู่ก่อนไปทางตอนหัวเท่าที่จะทำได้

(ข) ในกรณีที่มีเหตุที่ทำให้เรือหรือวัตถุที่ถูกจูงไม่สามารถเปิดใช้โคมไฟหรือแสดงที่เครื่องหมายตาม (จ) หรือ (ข) ได้ ต้องใช้มาตรการทุกอย่างเท่าที่จะทำได้ด้วยการจัดให้มีแสงสว่างที่เรือหรือวัตถุที่ถูกจูง หรืออย่างน้อยที่สุดต้องแสดงให้เห็นว่าเรือหรือวัตถุนั้นอยู่

(ณ) ในกรณีที่มีเหตุที่ทำให้เรือขงตามปกติมิให้ใช้ในการลากจูงไม่สามารถเปิดใช้โคมไฟตาม (ก) หรือ (ค) เรือดังกล่าวไม่ต้องเปิดใช้โคมไฟเหล่านั้นขณะทำการลากจูงเรืออื่นที่อยู่ในฐานะอับจนหรือที่ต้องการความช่วยเหลือด้วยเหตุอื่น ให้ใช้มาตรการทั้งหลายที่แสดงถึงลักษณะความสัมพันธ์ระหว่างเรือจูงและเรือที่ถูกจูงตามข้อ ๓๖ โดยเฉพาะอย่างยิ่งต้องส่องสว่างไปยังสายจูง”

ข้อ ๑๐ ให้ยกเลิกความใน (จ) ของข้อ ๒๕ แห่งกฎกระทรวง (พ.ศ. ๒๕๒๒) ออกตามความในพระราชบัญญัติป้องกันเรือโดนกัน พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(จ) เรือใบที่มีความยาวไม่ถึง ๒๐ เมตร โคมไฟที่บังคับไว้ตาม (ก) จะอยู่รวมกันเป็นดวงโคมดวงเดียวกันก็ได้ โดยต้องติดตั้งไว้ให้มองเห็นได้ชัดที่สุด ณ ที่หรือใกล้ยอดเสากระโดง”

ข้อ ๑๑ ให้ยกเลิกความใน (ค) (ง) (จ) (ฉ) และ (ช) ของข้อ ๒๗ แห่งกฎกระทรวง (พ.ศ. ๒๕๒๒) ออกตามความในพระราชบัญญัติป้องกันเรือโค่นกัน พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(ค) เรือกลขณะทำการจูงอันเป็นเหตุให้ไม่สามารถเปลี่ยนเข็มเดินเรือของตนเองได้ต้องเปิดใช้โคมไฟหรือแสดงทวนเครื่องหมายตาม (ข) (๑) และ (๒) เพิ่มขึ้นจากที่ต้องเปิดใช้โคมไฟหรือแสดงทวนเครื่องหมายตามข้อ ๒๔ (ก)

(ง) เรือขณะทำการขุดลอกหรือเรือปฏิบัติงานที่อยู่ใต้น้ำซึ่งทำให้ไม่สามารถบังคับการเดินเรือได้คล่องตัวต้องเปิดใช้โคมไฟและแสดงทวนเครื่องหมายตาม (ข) (๑) (๒) และ (๓) เพิ่มขึ้น แต่เมื่อเกิดการกีดขวางต้องเปิดใช้โคมไฟและแสดงทวนเครื่องหมายเพิ่มขึ้นดังนี้

(๑) เปิดใช้โคมไฟสีแดงมองเห็นได้รอบทิศสองดวง หรือแสดงทวนเครื่องหมายรูปทรงกลมสองทวนซ้อนกันในทางตั้งทางด้านทวนสังกัดขวาง

(๒) เปิดใช้โคมไฟสีเขียวมองเห็นได้รอบทิศสองดวง หรือแสดงทวนเครื่องหมายรูปสี่เหลี่ยมขนมเปียกปูนสองทวนซ้อนกันในทางตั้งทางด้านที่เรือนี้อาจผ่านได้

(๓) เมื่อทอดสมออยู่ต้องเปิดใช้โคมไฟ หรือแสดงทวนเครื่องหมายตาม (ง) แทนการเปิดใช้โคมไฟ หรือแสดงทวนเครื่องหมายตามข้อ ๓๐

(จ) เรือขนาดใดก็ตามขณะปฏิบัติงานประดาน้ำถ้าไม่อาจเปิดใช้โคมไฟหรือแสดงหุ่นเครื่องหมายตาม (ง) ได้ต้อง

(๑) เปิดใช้โคมไฟมองเห็นได้รอบทิศสามดวงในทางตั้ง ณ ที่มองเห็นได้ชัดที่สุด ดวงบนสุดและดวงล่างสุดเป็นสีแดง และดวงกลางเป็นสีขาว

(๒) แสดงแผ่นแข็งจำลองธงอักษร "A" ตามประมวลสัญญาณธงระหว่างประเทศสูงไม่น้อยกว่า ๑ เมตร และให้แน่ใจว่าต้องมองเห็นได้รอบทิศ

(ค) เรือขณะทำการกวาดหุ่นระเบิดต้องเปิดใช้โคมไฟสีเขียวมองเห็นได้รอบทิศสามดวง หรือแสดงหุ่นเครื่องหมายรูปทรงกลมสามหุ่นเพิ่มขึ้นจากที่กำหนดไว้สำหรับการเปิดใช้โคมไฟสำหรับเรือกลตามข้อ ๒๓ หรือการเปิดใช้โคมไฟ หรือแสดงหุ่นเครื่องหมายของเรือขณะทอดสมอตามข้อ ๓๐ ตามควรแก่กรณี โคมไฟหนึ่งดวงหรือหุ่นเครื่องหมายหนึ่งหุ่นให้เปิดหรือแสดง ณ ที่ใกล้ยอดเสากระโดงตอนหัวเรือและที่ปลายพรวนเสากระโดงตอนหัวเรือข้างละหนึ่งดวงหรือหนึ่งหุ่น โคมไฟและหุ่นเครื่องหมายดังกล่าวแสดงให้เรืออื่นทราบว่ามีอันตรายหากเข้ามาใกล้เรือกวาดหุ่นระเบิดในระยะ ๑,๐๐๐ เมตร

(ข) เรือที่มีความยาวไม่ถึง ๑๒ เมตร เว้นแต่เรือขณะปฏิบัติงานประดาน้ำไม่จำเป็นต้องเปิดใช้โคมไฟหรือแสดงหุ่นเครื่องหมายตามข้อ ๕”

ข้อ ๑๒ ให้ยกเลิกความใน (๓) ของ (ก) ของข้อ ๒๕ แห่งกฎกระทรวง (พ.ศ. ๒๕๒๒) ออกตามความในพระราชบัญญัติป้องกันเรือโดนกัน พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๓) เมื่อทอดสมอให้เปิดใช้โคมไฟหรือแสดงท่อนเครื่องหมายสำหรับเรือที่ทอดสมอตามข้อ ๓๐ เพิ่มจากที่บังคับไว้ตาม(๑)”

ข้อ ๑๓ ให้ยกเลิกความใน (จ) ของข้อ ๓๐ แห่งกฎกระทรวง (พ.ศ. ๒๕๒๒) ออกตามความในพระราชบัญญัติป้องกันเรือโดนกัน พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(จ) เรือที่ความยาวไม่ถึง ๑ เมตร เมื่อทอดสมออยู่ในร่องน้ำซึ่งไม่ใช่ทางเรือเดิน หรือใกล้กับร่องน้ำแคบที่ทอดจอดเรือหรือทงซึ่งโดยปกติใช้เป็นทางเดินเรือของเรืออื่น ไม่ต้องเปิดใช้โคมไฟหรือแสดงท่อนเครื่องหมายตาม (ก) และ (ข) ของข้อนี้”

ข้อ ๑๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (ฉ) ของข้อ ๓๐ แห่งกฎกระทรวง (พ.ศ. ๒๕๒๒) ออกตามความในพระราชบัญญัติป้องกันเรือโดนกัน พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(ฉ) เรือที่ความยาวไม่ถึง ๑๒ เมตร เมื่อติดคนไม่บังคับให้เปิดใช้โคมไฟหรือแสดงท่อนเครื่องหมายตาม (ง) (๑) และ (๒) ของข้อนี้”

ข้อ ๑๕ ให้ยกเลิกความใน (๓) ของ (ข) ของข้อ ๓๔ แห่งกฎกระทรวง (พ.ศ. ๒๕๒๒) ออกตามความในพระราชบัญญัติป้องกันเรือโดนกัน พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๓) ถ้าได้ติดตั้งโคมไฟสำหรับใช้แสดงสัญญาณต้องเป็นโคมไฟสีขาวมองเห็นได้รอบทิศในระยะอย่างน้อยที่สุด ๕ ไมล์ และต้องเป็นไปตามภาคผนวก ๑ แห่งกฎกระทรวงนี้”

ข้อ ๑๖ ให้ยกเลิกความใน (ง) (จ) (ฉ) (ช) (ซ) และ (ณ) ของข้อ ๓๕ แห่งกฎกระทรวง (พ.ศ. ๒๕๒๒) ออกตามความในพระราชบัญญัติป้องกันเรือโค่นกัน พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(ง) เรือขณะทำการประมงเมื่อทอดสมอ และเรือที่ไม่สามารถบังคับการเดินเรือ ได้คล่องตัวเมื่อปฏิบัติงานขณะทอดสมอ อาจใช้สัญญาณเสียงตาม (ค) แทนการใช้สัญญาณตาม (ข) ของข้อนี้

(จ) เรือที่พุ่งไปกับเรือจูงหนึ่งลำหรือเกินกว่าหนึ่งลำ และถ้าเรือพุ่งลำสุดท้ายมีคนประจำเรือ ต้องแสดงสัญญาณเสียงหวูดสั้นครั้งติดต่อกันเป็นชุดเว้นระยะเวลาแต่ละชุดไม่เกิน ๒ นาที สัญญาณเสียงแต่ละชุด ต้องเป็นหวูดยาวหนึ่งครั้งติดต่อกับด้วยหวูดสั้นสามครั้ง เมื่อสามารถกระทำได้ให้แสดงสัญญาณเสียงนี้ในทันทีภายหลังสัญญาณเสียงของเรือจูง

(ฉ) เมื่อเรือต้นและเรือที่ถูกต้นไปข้างหน้าต่อสนิทติดกันให้ถือว่าเรือทั้งสองลำเป็นเรือกลลำเดียวกัน และต้องแสดงสัญญาณเสียงตาม (ก) หรือ (ข) ของข้อนี้

(ช) เรือที่ทอดสมอต้องรั้วระฆังเป็นชุด ชุดละประมาณ ๕ วินาที เว้นระยะเวลาระหว่างชุดไม่เกิน ๑ นาที เรือที่มีความยาวตั้งแต่ ๑๐๐ เมตรขึ้นไปต้องรั้วระฆังตอนหัวเรือ และทันทีหลังจากการรั้วระฆังต้องรั้วฆ้องเป็นชุด ชุดละประมาณ ๕ วินาทีที่ตอนท้ายเรือ เรือ

เล่ม ๑๐๑ ตอนที่ ๑๑ ราชกิจจานุเบกษา ๒ พฤษภาคม ๒๕๓๓

ที่ทอดสมออาจแสดงสัญญาณเสียงหวูดเพิ่มขึ้นนอกสามครั้งติดต่อกันดังนี้
หวูดสั้นหนึ่งครั้ง หวูดยาวหนึ่งครั้ง และหวูดสั้นหนึ่งครั้ง ก็ได้ เพื่อเตือน
เรือที่แล่นใกล้เข้ามาให้ทราบตำแหน่งที่เรือนั้นทอดสมอและอาจโดนกัน
ได้

(ข) เรือที่ติดตันท้องแสดงสัญญาณเสียงระฆัง และถ้า
ต้องแสดงสัญญาณเสียงฆ้องตาม (ข) ของข้อนี้ด้วยต้องตระฆังแยกให้
ชัดเจนเพิ่มขึ้นนอกสามครั้งทันทีทั้งก่อนและหลังการร่วระฆัง เรือที่ติดตน
อาจแสดงสัญญาณเสียงหวูดตามที่เห็นสมควรเพิ่มขึ้นนอกด้วยก็ได้

(ค) เรือที่มีความยาวไม่ถึง ๑๒ เมตร ไม่บังคับให้ต้อง
แสดงสัญญาณเสียงดังกล่าว แต่ถ้าไม่แสดงสัญญาณเสียงตามที่กำหนด
ไว้ข้างต้นต้องแสดงสัญญาณเสียงอย่างอื่นที่ใช้ได้ดี เว้นระยะเวลาห่างกัน
ไม่เกิน ๒ นาที

(ง) เรือนำร่องขณะทำการนำร่องอาจแสดงสัญญาณ
เสียงหวูดสั้นที่เหมือนกันนอกสัครั้งเพิ่มจาก (ก) (ข) หรือ (ข)”

ข้อ ๑๑ ให้ยกเลิกความในข้อ ๓๖ และข้อ ๓๗ แห่งกฎกระทรวง
(พ.ศ. ๒๕๒๒) ออกตามความในพระราชบัญญัติป้องกันเรือโดนกัน
พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๓๖

สัญญาณให้ระวางอันตราย

เรือที่จำเป็นต้องให้สัญญาณเพื่อให้เรืออันตรายอาจแสดง
สัญญาณแสงหรือสัญญาณเสียงที่ไม่ทำให้เกิดการเข้าใจผิดว่าเป็นสัญญาณ

อย่างหนึ่งอย่างใดที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงนี้ หรืออาจใช้ลำแสงไฟฉาย
ของเรือส่องไปยังทิศทางที่อันตรายก็ได้ แต่การกระทำการดังกล่าวต้องไม่
เป็นการรบกวนเรืออื่น สัญญาณแสงใด ๆ เพื่อให้เรืออันตรายต้อง
ไม่ทำให้เกิดการเข้าใจผิดว่าเป็นไฟช่วยในการเดินเรือ เพื่อประโยชน์
ของข้อห้ามมิให้ใช้โคมไฟที่มีความเข้มสูงซึ่งเบียดบดสลบกันไป หรือ
เป็นไฟหม่นทึบจางหะแน่นอน เช่น ไฟกระพริบ

ข้อ ๓๗

สัญญาณอัจน

เมื่อเรืออยู่ในฐานะอัจนและต้องการความช่วยเหลือ เรือนั้นต้อง
ใช้หรือแสดงสัญญาณตามที่กำหนดไว้ในภาคผนวก ๔ แห่งกฎกระทรวงนี้”

ข้อ ๑๘ ให้ยกเลิกความในข้อ ๓๘ แห่งกฎกระทรวง (พ.ศ.
๒๕๒๒) ออกตามความในพระราชบัญญัติป้องกันเรือโดนกัน พ.ศ. ๒๕๒๒
และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๓๘

ข้อยกเว้น

เรือที่ไต่มีการวางกระดูกงู หรืออยู่ในระหว่างการต่อก่อน
กฎกระทรวงนี้ผลใช้บังคับ อาจได้รับการยกเว้นจากที่กำหนดไว้ใน
กฎกระทรวงดังนี้

(ก) การเปลี่ยนที่ติดตั้งโคมไฟเนื่องจากผลการเปลี่ยน
มาตราวัดระยะจากหน่วยอิมพีเรียลเป็นหน่วยเมตริกให้เป็นตัวเลขที่ลงตัว
ให้ได้รับการยกเว้นตลอดไป

(ข) การเปลี่ยนที่ติดตั้งโคมไฟเสากระโดงในเรือที่มีความยาวไม่ถึง ๑๕๐ เมตร อันเนื่องมาจากผลบังคับของ ๓. (ก) ของภาคผนวก ๑ แห่งกฎกระทรวงนี้ให้ได้รับการยกเว้นตลอดไป

(ค) การเปลี่ยนที่ติดตั้งโคมไฟมองเห็นได้รอบทิศ อันเนื่องมาจากผลบังคับของ ๕. (ข) ของภาคผนวก ๑ แห่งกฎกระทรวงนี้ให้ได้รับการยกเว้นตลอดไป”

ข้อ ๑๕ ให้ยกเลิกความใน ๑. ของภาคผนวก ๑ แห่งกฎกระทรวง (พ.ศ. ๒๕๒๒) ออกตามความในพระราชบัญญัติป้องกันเรือโดนกัน พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“๑. คำนิยาม

“ความสูงเหนือตัวเรือ” หมายความว่า ความสูงเหนือดาดฟ้าที่ยาวต่อเนื่องกันชั้นบนสุด ความสูงดังกล่าวให้วัดจากจุดใต้ที่ตั้งของโคมไฟทางตั้ง”

ข้อ ๒๐ ให้ยกเลิกความใน (จ) และ (ฉ) ของ ๒. ของภาคผนวก ๑ แห่งกฎกระทรวง (พ.ศ. ๒๕๒๒) ออกตามความในพระราชบัญญัติป้องกันเรือโดนกัน พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(จ) โคมไฟเสากระโดงหนึ่งดวงในจำนวนสองหรือสามดวงที่กำหนดให้ติดตั้งในเรือกลขณะจอดต้นเรือไม่ต้องติดตั้งที่เดียวกันกับโคมไฟเสากระโดงตอนหัวเรือหรือตอนท้ายเรือ ทั้งนี้ ถ้าติดตั้งที่เสากระโดงตอนท้ายเรือ โคมไฟต่ำสุดที่เสากระโดงตอนท้ายเรือต้องสูงเหนือโคมไฟเสากระโดงตอนหัวเรืออย่างน้อย ๔.๕ เมตร ในทางตั้ง

(ฉ) (๑) โคมไฟเสากระโดงดวงเดียวหรือหลายดวง ตามข้อ ๒๓ (ก) ต้องติดตั้งไว้เหนือและอยู่ห่างจากโคมไฟดวงอื่น และ ต้องไม่มีสิ่งบังแสงของโคมไฟนั้นนอกจากที่กำหนดไว้ใน (๒)

(๒) เมื่อไม่อาจติดตั้งโคมไฟมองเห็นได้รอบทิศ ตามข้อ ๒๗ (ข) (๑) หรือข้อ ๒๘ ที่ได้โคมไฟเสากระโดง อาจติดตั้ง ที่เหนือโคมไฟเสากระโดงตอนท้ายเรือหรือติดตั้งในทางดิ่งในบริเวณ ระหว่างโคมไฟเสากระโดงตอนหัวเรือกับโคมไฟเสากระโดงตอนท้ายเรือ แต่ในกรณีหลังนี้ต้องให้เป็นไปตาม ๓. (ค) แห่งภาคผนวกนี้”

ข้อ ๒๑ ให้ยกเลิกความใน (ข) (ฉ) (ญ) และ (ฎ) ของ ๒. ของ ภาคผนวก ๑ แห่งกฎกระทรวง (พ.ศ. ๒๕๒๒) ออกตามความในพระราช บัญญัติป้องกันเรือโดนกัน พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(ข) โคมไฟข้างเรือถ้าเป็นโคมไฟแบบรวมอยู่ในดวง โคมเดียวกันเมื่อติดตั้งในเรือทั้งหมดความยาวไม่ถึง ๒๐ เมตร ให้อยู่ต่ำกว่าโคมไฟเสากระโดงไม่น้อยกว่า ๑ เมตร

(ฉ) เมื่อต้องติดตั้งโคมไฟสองหรือสามดวงซ้อนกันใน ทางดิ่งตามกฎกระทรวงนี้ต้องติดตั้งให้ระยะต่อตั้ง

(๑) เรือที่มีความยาวตั้งแต่ ๒๐ เมตรขึ้นไป ให้ มีระยะต่อทางดิ่งไม่น้อยกว่า ๒ เมตร และโคมไฟดวงต่ำสุดต้องอยู่สูง เหนือตัวเรือไม่น้อยกว่า ๔ เมตร เว้นแต่ที่นั้นได้กำหนดให้เป็นที่ตั้งของ โคมไฟเรือสูงให้ติดตั้งสูงไม่น้อยกว่า ๔ เมตร เหนือตัวเรือ

(๒) เรือที่มีความยาวไม่ถึง ๒๐ เมตร ให้มีระยะ ต่อทางดิ่งระหว่างกันไม่น้อยกว่า ๑ เมตร และโคมไฟดวงต่ำสุดต้องอยู่

เล่ม ๑๐๗ ตอนที่ ๗๑ ราชกิจจานุเบกษา ๒ พฤษภาคม ๒๕๓๓

สูงเหนือกราบเรือไม่น้อยกว่า ๒ เมตร เว้นแต่ที่นั้นได้กำหนดให้เป็นที่ตั้ง
ตั้งโคมไฟเรือสูงให้ติดตั้งสูงไม่น้อยกว่า ๒ เมตรเหนือตัวเรือ

(๓) เมื่อต้องติดตั้งโคมไฟสามดวง ระยะต่อทาง
ตั้งต้องเท่ากัน

(ข) โคมไฟมองเห็นได้รอบทิศดวงล่างในจำนวน
สองดวงที่กำหนดให้ติดตั้งซ้อนกันทางตั้งในเรือขณะทำการประมงต้อง
ติดตั้งให้อยู่สูงเหนือโคมไฟข้างเรือ มีระยะไม่น้อยกว่าสองเท่าของระยะ
ต่อระหว่างโคมไฟสองดวงที่ติดตั้งซ้อนกันในทางตั้ง

(ค) เมื่อต้องติดตั้งโคมไฟเรือทอดสมอสองดวงตาม
ข้อ ๓๐ (ก) (๑) ดวงหน้าต้องอยู่สูงกว่าดวงหลังไม่น้อยกว่า ๔.๕ เมตร
เรือที่มีความยาวตั้งแต่ ๕๐ เมตรขึ้นไปโคมไฟเรือทอดสมอดวงหน้าต้อง
อยู่สูงเหนือตัวเรือไม่น้อยกว่า ๖ เมตร”

ข้อ ๒๒ ให้ยกเลิกความใน (ข) ของ ๓. ของภาคผนวก ๑ แห่ง
กฎกระทรวง (พ.ศ. ๒๕๒๒) ออกตามความในพระราชบัญญัติป้องกันเรือ
โดนกัน พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(ข) เรือกลที่มีความยาวตั้งแต่ ๒๐ เมตรขึ้นไป โคมไฟ
ข้างเรือต้องไม่ติดตั้งให้อยู่ด้านหน้าของโคมไฟเสากระโดงตอนหัวเรือ
แต่ต้องติดตั้งให้อยู่ ณ ที่หรือใกล้กับข้างเรือ”

ข้อ ๒๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (ค) ของ ๓. ของภาคผนวก ๑
แห่งกฎกระทรวง (พ.ศ. ๒๕๒๒) ออกตามความในพระราชบัญญัติป้องกัน
เรือโดนกัน พ.ศ. ๒๕๒๒

“(ค) เมื่อติดตั้งโคมไฟมองเห็นได้รอบทิศตามข้อ ๒๗ (ง) (๑) หรือ ข้อ ๒๘ ในทางตั้งระหว่างโคมไฟเสากระโดงตอนหัวเรือ และโคมไฟเสากระโดง ตอนท้ายเรือต้องติดตั้งในระยะห่างทางระดับซึ่งวัดจากเส้นกึ่งกลางที่ลากจากหัวเรือไปท้ายเรือไปทางขวางของลำเรือมีระยะไม่น้อยกว่า ๒ เมตร”

ข้อ ๒๔ ให้ยกเลิกความใน ๕. ของภาคผนวก ๑ แห่งกฎกระทรวง (พ.ศ. ๒๕๒๒) ออกตามความในพระราชบัญญัติป้องกันเรือโดนกัน พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“๕. บังเพลิงสำหรับโคมไฟข้างเรือ

เรือทั้งหมดความยาวตั้งแต่ ๒๐ เมตรขึ้นไป โคมไฟข้างเรือ ต้องติดตั้งบังเพลิงซึ่งด้านในที่ติดตัวเรือต้องทาสีดำชนิดด้านและเป็นไปตาม ๕. แห่งภาคผนวกนี้ เรือทั้งหมดความยาวไม่ถึง ๒๐ เมตร ถ้าจำเป็นต้องให้เป็นไปตาม ๕. แห่งภาคผนวกนี้ต้องติดตั้งบังเพลิงซึ่งด้านในที่ติดตัวเรือต้องทาสีดำชนิดด้าน สำหรับโคมไฟแบบรวมอยู่ในดวงโคมเดียวกันที่ใช้ใส่หลอดเส้นเดียวกันทางตั้งและการกันแสงระหว่างส่วนของโคมไฟที่เป็นสีเขียวและสีแดงแคบมาก ก็ไม่จำเป็นต้องติดตั้งบังเพลิงด้านนอกของโคมไฟ”

ข้อ ๒๕ ให้ยกเลิกความใน หมายเหตุนั้น ของ ๘. ของภาคผนวก ๑ แห่งกฎกระทรวง (พ.ศ. ๒๕๒๒) ออกตามความในพระราชบัญญัติป้องกันเรือโดนกัน พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“หมายเหตุ ควรลดกำลังส่องสว่างของแสงไฟเดินเรือ เพื่อหลีกเลี่ยงมิให้สว่างมากจนทำให้สายตาพร่า และห้ามมิให้ใช้อุปกรณ์ปรับกำลังส่องสว่างเพื่อการนี้”

ข้อ ๒๖ ให้ยกเลิกความใน ๕. ของภาคผนวก ๑ แห่งกฎกระทรวง (พ.ศ. ๒๕๒๒) ออกตามความในพระราชบัญญัติป้องกันเรือโดนกัน พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“๕. เขตเตอร์ทางระดับ

(ก) (๑) โคมไฟข้างเรือต้องมีแสงไฟที่มัวกำลังส่องสว่างต่ำส่องไปทางด้านหน้าเรือตามที่กำหนดไว้ กำลังส่องสว่างของแสงไฟดังกล่าวต้องให้ลดน้อยลง ระหว่าง ๑ องศา และ ๓ องศา เมื่อพ้นเขตเขตเตอร์ที่กำหนดไว้

(๒) สำหรับโคมไฟท้ายเรือ โคมไฟเสากระโดง และโคมไฟข้างเรือ ณ ทิศมุม ๒๒.๕ องศา เลยเส้นฉากข้างเรือไปทางท้ายเรือ แสงไฟภายในวงขอบทางระดับจะต้องมีกำลังส่องสว่างต่ำสุดตามที่กำหนดไว้จนถึงมุม ๕ องศา ก่อนถึงเขตเขตเตอร์ที่กำหนดไว้ในข้อ ๒๑ และตั้งแต่มุม ๕ องศา ก่อนถึงเขตเขตเตอร์ไปจนถึงสุดเขตเขตเตอร์ที่กำหนดไว้กำลังส่องสว่างของแสงไฟอาจลดลงร้อยละ ๕๐ ต่อจากนั้นกำลังส่องสว่างของแสงไฟจะลดน้อยลงตามลำดับจนมองไม่เห็นแสงไฟเมื่อพ้นเขตเขตเตอร์ที่กำหนดไว้ออกไปอีกจนถึงมุมไม่เกิน ๕ องศา ของเขตเตอร์ที่กำหนด

(ข) โคมไฟมองเห็นได้รอบทิศต้องไม่ติดตั้ง ณ ทิศเชิงเสากระโดง ยอดเสากระโดง หรือโครงสร้างใดๆ บังแสงไฟเป็นมุม

เล่ม ๑๐๗ ตอนที่ ๗๑ ราชกิจจานุเบกษา ๒ พฤษภาคม ๒๕๓๓

เซกเตอร์เกิน ๖ องศา เว้นแต่โคมโไฟเรือทอดสมอตามข้อ ๓๐ ไม่จำเป็นต้องติดตั้งให้สูงเหนือตัวเรือเกินสมควร”

ข้อ ๒๗ ให้ยกเลิกความใน (ก) และ (ข) ของ ๑๐. ของภาคผนวก ๑ แห่งกฎกระทรวง (พ.ศ. ๒๕๒๒) ออกตามความในพระราชบัญญัติป้องกันเรือโดนกัน พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(ก) เซกเตอร์ของแสงไฟทางตั้งของดวงโคมโไฟฟ้าที่ติดตั้ง เว้นแต่โคมโไฟของเรือใบต้องเป็นดังนี้

(๑) อย่างน้อยที่สุดในมุมทุกมุมระหว่างมุม ๕ องศา ทางด้านบนและด้านล่างของแนวระดับโคมโไฟให้คงกำลังส่องสว่างต่ำสุดตามที่กำหนดไว้

(๒) อย่างน้อยที่สุดระหว่างมุม ๑.๕ องศา ทางด้านบนและด้านล่างของแนวระดับโคมโไฟให้คงกำลังส่องสว่างไว้ร้อยละ ๖๐ ของกำลังส่องสว่างต่ำสุดตามที่กำหนดไว้

(ข) ในกรณีที่เรือใบเซกเตอร์ของแสงไฟทางตั้งของดวงโคมโไฟฟ้าเมื่อติดตั้งต้องเป็นดังนี้

(๑) อย่างน้อยที่สุดในมุมทุกมุมระหว่าง ๕ องศา ทางด้านบนและด้านล่างของแนวระดับโคมโไฟให้คงกำลังส่องสว่างต่ำสุดตามที่กำหนดไว้

(๒) อย่างน้อยที่สุดระหว่างมุม ๒.๕ องศา ทางด้านบนและด้านล่างของแนวระดับโคมโไฟให้คงกำลังส่องสว่างไว้ร้อยละ ๕๐ ของกำลังส่องสว่างต่ำสุดตามที่กำหนดไว้”

ข้อ ๒๔ ให้ยกเลิกความใน (ง) ของ ๑. ของภาคผนวก ๓ แห่งกฎกระทรวง (พ.ศ. ๒๕๒๒) ออกตามความในพระราชบัญญัติป้องกันเรือโดนกัน พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปแทน

“(ง) คุณลักษณะของเสียงในทิศทางต่าง ๆ

ระดับกำลังต้นของเสียงของหูดชนิดบังคับทิศทางในทิศทางใด ๆ บนพื้นระดับภายในมุม ± 45 องศา ของเส้นแกนจะต่ำกว่าระดับกำลังต้นของเสียงที่กำหนดบนเส้นแกนเกิน ๔ dB ไม่ได้ ในทิศทางอื่น ๆ ระดับกำลังต้นของเสียงบนพื้นระดับจะต่ำกว่าระดับกำลังต้นของเสียงที่กำหนดให้บนเส้นแกนเกิน ๑๐ dB ไม่ได้ ระยะไดยินในทิศทางอื่นอย่างน้อยที่สุดต้องเป็นครึ่งหนึ่งของเสียงทางเส้นแกนด้านหน้าของหูดระดับกำลังต้นของเสียงต้องวัดได้ที่แถบที่ ๑/๓ ของแถบเสียงคู่แปดคู่ซึ่งกำหนดให้เป็นระยะไดยินเสียง”

ข้อ ๒๕ ให้ยกเลิกความใน (ก) ของ ๒. ของภาคผนวก ๓ แห่งกฎกระทรวง (พ.ศ. ๒๕๒๒) ออกตามความในพระราชบัญญัติป้องกันเรือโดนกัน พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปแทน

“(ก) ความดังของสัญญาณเสียง

ระฆัง หรือฆ้อง หรือสิ่งอื่นใดที่สามารถทำเสียงได้เหมือนระฆัง หรือฆ้อง ต้องทำระดับความดังของเสียงได้ไม่ต่ำกว่า ๑๐๐ dB ในระยะ ๑ เมตร จากระฆังหรือฆ้องนั้น”

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๐ เมษายน พ.ศ. ๒๕๓๓

มนตรี พงษ์พานิช

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม

เล่ม ๑๐๗ ตอนที่ ๗๑ ราชกิจจานุเบกษา ๒ พฤษภาคม ๒๕๓๓

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่องจากได้มีข้อแก้ไขอนุสัญญาว่าด้วยกฎข้อบังคับระหว่างประเทศสำหรับการป้องกันเรือเดินกันในทะเล ค.ศ. ๑๙๗๒ เมื่อวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๒๔ ซึ่งมีผลใช้บังคับกับประเทศภาคอนุสัญญาฯ ค.ศ. ๑๙๗๒ ตั้งแต่วันที่ ๑ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๒๖ เป็นต้นมา สมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎกระทรวง (พ.ศ. ๒๕๒๒) ออกตามความในพระราชบัญญัติป้องกันเรือเดินกัน พ.ศ. ๒๕๒๒ ให้สอดคล้องกับข้อแก้ไขอนุสัญญาฯ ดังกล่าว จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้